

GOGALBENA

(Nire adizkide maite-maitea zan Eltzo-Azpiazu'tar Joseba'ren eriotz-izparra
jaso-ondorean egiña)

KIKURRITZA: «Venite ad me».

(Azkeneko indar-neurtzeetan Aipamen onragarria irabazia.)

¿Egidunok ote-dira
aize zakar onek
bultza-bultzaka dakarzkin
itz-latz-itun aubek?

Aizkide-biotzarentzat
ziñez ¡bai-aztunak!
Aizkide-malko-negarrez
datoz-ta buztiak.

Onesten det Zure naya
Jaun Ona, biotzez,
Zuganontz nire-begiok
jasoaz, negarrez.

Gure onez ta onuraz
guzia dagizu:
Aita lez maite gaituzu
ta Aita lez, zauritu.

Argatik Zure basora
daramatzu, Jauna,
zugaitz gazte au, indarrez
lurretik kenduta.

Zeorrek ongi dakizu
bere enbor-adarrak
ezin zitezkelat egin
lur ontan, lerdanak.

Bere kaltez etsai asko
zebiltzala beti
ausi nairik bere enborra
aizkoraz, gogorki.

Eta ain gaztea izan-arren
ainbeste alorta
ber adarretan zeuzkala
Zeuk, Jauna, ikusita.

Goi-basora daramatzu
indartu dedintzat,
bere adarrak, lerdanak
egin ditezentzat.

Gure onez ta onuraz
guzia dagizu.
Aita lez, maite gaituzu
ta Aita lez, zauritu.

Gizon ori, gizon ori,
 ¡bai-txikarra aizela!
 Goizean ire bizitza
 argia bezela,

pizten dek, eta arratsean
 itunki-itzaltzen dek.
 ¿Nolaz, ba, poztenuate ire
 osasun ta indarrek?

Ez, ba, gaztea aizela-ta
 alaitu ta poztu:
 laizterka eldu zaikela
 arratsa, oldoztu.

Eriotzaren ayotza
 egunez ta gauez,
 ire biotzaren billa
 ai dek, lapurra lez.

Gaztea auken ta indartsua
 atzo ne-laguna.
 Ara gaur, berriz, illotza
 lurrean ituna.

Ene aizkide laztanoi,
 orain ogei egun
 ¿nork esan egongo itzala
 nigandik ain urrun?

¿Nork esan biok mendirontz
 alaiki bidean
 abesten, juten giñuken
 arratsadeetan?

¿Nork ire azmo-oldozkunak
 i-biotz aundian,
 eta ire indar-iturria
 ikusita,esan?

Jauna, por ez da izutuko
 Zure egikunez, ba?
 ¿Nor ez da Zure bidean
 ibilliko, Jauna?

Gaur, arren, kate gogorrez
 lotu nazakezu,
 bide ontatik beñere
 ez nendin aldendu.

Naigo det miñaren miñaz
 Zurekin il bertan,
 pozan pozaz bizi baño
 ludiko bidean.

Zu bakarrik izan zaitetz
 nire maitasuna,
 Zu nire Jabe bakarra
 eta nire Jauna.

Eta aunela lapurra lez,
 eriotz ituna
 etorri-arren, alaiki
 jungo naiz Zugana.

LUIS JÁUREGUI